

Hlášení místního rozhlasu k výročí okupace 1968

„Vážení posluchači zůstaňte u svých přijímačů. Za malý okamžik přineseme mimořádně důležitou zprávu…"

Ta důležitá zpráva zazněla přesně před 54 lety. Je však stále aktuální. Ti starší z vás si jistě vybaví ten strašný okamžik, kdy se z Československého rozhlasu ozvalo.

„Všemu lidu Československé socialistické republiky. Včera dne 20. srpna 1968 kolem 23. hodiny překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky…"

Tehdy tomu ruský režim neříkal válka, agrese, útok, nebo snad „speciální vojenská operace." Říkali tomu „bratrská pomoc." Pamatujete? Půl milionu vojáků, šest a půl tisíce tanků a osm set letadel nám tehdy přišlo „bratrsky pomoci." Zůstali zde dlouhých 23 let.

Když diktátorský režim mluví o pomoci, historie nám říká, že z toho vzejde okupace na dlouhá desetiletí. Pokud ne na věčné časy a nikdy jinak.

„Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany naší republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícím vojskům odpor. Proto ani naše armáda, bezpečnost a lidové milice nedostali rozkaz k obraně země…"

Náš národní osud je důkazem, že dělat ústupky diktátorům nevede k míru.

„Vážení přátelé. V hodinách, které jsou zatím nejtěžší zkouškou pro naši vlast a každého občana této republiky, vám znovu musíme říct, že my pracovníci Československého rozhlasu shromáždění tady v budově v Praze na Vinohradské třídě, stojíme zcela za prezidentem republiky, legální vládou a předsednictvem ústředního výboru strany v čele s Alexandrem Dubčekem…"

Když naši zemi tehdy obsazovaly cizí armády, doufali jsme, že nám pomůže svět. Ten velký svět okolo nás.

Teď už víme, že ostatní země k nám nebudou solidární, když se my sami nebudeme starat o dění za hranicemi naší republiky.
Když nebudeme hledat spolehlivé spojence a pomáhat na té správné straně.

To je důležitá a aktuální zpráva v době, kdy se diktátoři znovu rozpínají a chtějí opět někomu pomáhat.

„Všechny vysílače, které máme k dispozici, byly postupně vyřazeny z provozu a dosud ani nevíme, kolik z vás tuto informaci slyšelo…"

Nezapomínejme na staré ale důležité zprávy, které je třeba si připomínat i dnes.

Dějiny nezměníme.
Budoucnost ano.